

בדעת ה'יש דורשים לגנאי צריך להבין: מאי טעמייהו דדרשינו לגנאי ולא לשבח, ובפרט ש"אפילו בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב" ועל-אחת-כמה-וכמה שהתורה לא תדבר בגנותו של נח? ויש לומר הטעם בזה: כלל זה - שהתורה אינה מדברת בלשון מגנה - מתיחס רק לספוגי התורה; מה-שאין-כן בדבר הלכה, שם משתמשת התורה בלשון הברורה ביותר, הגם שהיא לשון בלתי נקייה, כי פסק הלכה צריך להאמר בלשון הברורה ביותר, שלא יהיה מקום לטעות בנוגע למעשה.

ועל-דרך-זה בנדון-דין, בהוספת התבה "בדורותיו" - לגנאי, מתכנתת התורה לשלל טעות בנוגע להנהגה בפעל: מצינו כמה ענינים בהנהגת נח המורים על כך שצדקתו לא הייתה בשלמות (ראה בפירוש רש"י ו, ט. ובפרשתנו ז, ז), ולכן, אם התורה הייתה מסתפקת בתאור צדקתו של נח, היה מקום לטעות וללמד מהנהגות אלו הבלתי-רצויות, ומשום הכי מוסיף הכתוב תבת "בדורותיו", להורות לנו שהנהגות אלו בלתי רצויות, ואין ללמד מהם.

~ נקודות משיחות קודש ~ (על-פי לקוטי-שיחות כרך ה, עמוד 279 ואילך - מתוך "לקראת שבת")

הצלה משרדות הפרנסה

נח איש צדיק תמים היה בדרתיו

בדורותיו - יש שדורשים אותו לגנאי. לפי דורו היה צדיק, ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום (ו, ט. ובפירוש רש"י)

לכאורה תמונה הדבר: הרי אפילו בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב" (ראה בבא בתרא קכג, א) ומדוע נכתבה בתורה "גנותו" של נח?

אלא על-פירוש צריך לומר שבזה גופא בא הכתוב ללמדנו ענין הנוגע למעשה. באור הדברים: על הפסוק "בא אל התבה" מבאר אדמו"ר הזקן בספר "תורה אור" (פרשתנו), שהכתוב מרמז כאן אשר כדי להנצל ממי המבול, הרומזים על "שרדות הפרנסה והמחשבות שבעניני עולם הזה" צריך "לבוא" ולכנס אל ה"תבה" - תבות התורה והתפלה.

עלול האדם לחשוב: זה שנח נצל ממי המבול על ידי שנקנס אל התבה, הוא מפני היותו צדיק תמים, אף מי שנמצא בדרך נחיתה, מי יאמר שגם הוא יכול להנצל מ"מי המבול" על-ידי "כניסה" לתיבות התורה והתפלה? ולכן דרשו את נח לגנאי, שבדורו של אברהם "לא היה נחשב לכלום", להשמיענו שקל אחד, גם אם אינו בדרגת "צדיק", יכול להנצל ממי המבול הידונים על-ידי כניסה לתיבות התורה והתפלה.

(י) ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת- יפת:

(יא) ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס:

כ"ט - ותשחת • לשון ערוה ועבודת כוכבים (סנהדרין נו), (ספרים אחרים: ערוה: "כי השחית כל בשר את דרכו", ועבודת כוכבים: כמו: (דברים ז) "פן תשחיתו") • ותמלא הארץ חמס • גזל (ספרים אחרים: שנאמר: יונה ג) "וימן החמס אשר בכפיהם") •

(יב) וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כי השחית כל-בשר את-דרכו על-הארץ:

כ"י - כי-השחית כל-בשר • אפלו בהמה, חיה ועוף - נזקקין לשאינן מינן.

(יג) ויאמר אלהים לנח קח כל-בשר בא לפניי כי-מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את-הארץ:

כ"י - קח כל-בשר • כל מקום שאתה מוצא זנות ועבודת כוכבים, אנדרלמוסיא באה לעולם והורגת טובים ורעים. כי-מלאה הארץ חמס • לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל (סנהדרין קח) • את-הארץ •

יב ויחזא יי ית ארעא והא אתחבלת ארי חבילו כל בסרא אנש ית ארחה על ארעא:

יג ואמר יי לנח קצא דכל בסרא עלת לקדמי ארי אתמליאת ארעא חטופין מן קדם עובדיהון בישא והא אנא מחבלהון עם ארעא: